

at sætte en eller anden Begrænsning for Udgangen til at benytte Anstalten." Det er Ord til andet, hvad Udvalget har udtalt, og det vil altsaa med andre Ord sige, at Udvalget erkjendte, at der vilde være finansielle Offre forbundet dermed, foruden ved Bestyrelsen tillige ved at fastsætte saa gunstige Forsrentningsforhold, som man paa ingen Maade kunde tænke sig vilde holde sig. Det maatte være indlysende for Alle, at selv om man kunde antage, at man i Diebliffet kunde faae 5 pCt. eller henimod 5 pCt., vilde der ikke være Garanti eller engang Sandshylighed for, at denne Forsrentning af Pengene kunde holde sig i den Menneſkealder, inden hvilken Forpligtelsen blev effektiv. Det maatte være det ærede Udvalg fuldt bejendt, dersom det ellers har drøftet dette Spørgsmaal, at i det Dieblif, da man tillader Tegning efter Tarifer til 5 pCt., paatager Staten sig ogsaa Forpligtelsen til at svare disse 5 pCt., uden Hensyn til hvilken Rente Pengene give. Forstjellen er altsaa i Virkeligheden den, at istedetfor Udvalgets 5 pCt. staar her 6 pCt.; det er en kvantitativ, ikke en kvalitativ Forstjel. Det ærede Medlem ved Siden af (Th. Nielsen) bemærker, at der i Udvalget aldrig har været Tale om, at der skulde tages ved Renten. Ja, saa maa jeg tilstaa, at det ærede Udvalg virkelig har robet meget liden finansiell Indsigt, dersom det i Virkeligheden har kunnet tro, at man kunde gjøre Regning paa at holde en Rentefod af 5 pCt. gennem en Menneſkealder. (Th. Nielsen: Det har vi slet ikke!) Naar Tariferne ere beregnede efter en Rentefod af 5 pCt., og man har modtaget Indtegninger i Henhold til disse Tarifer, saa har Staten ikke blot en moralisk men en juridisk Forpligtelse til at holde dem, og det, der ikke indvindes gennem Forsrentning, maa Staten tilskyde. Nu haaber jeg, at endog saa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds maa kunne forstaa, at det i Virkeligheden kun er en kvantitativ, ikke en kvalitativ Forstjel, der her foresligger. Og naar man har villet gjøre gjældende, at med Hensyn til denne Stats Alderdomsforsørgelsesanstalt, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds med Urette betegne den, havde Udvalget anset det for tilstedeligt, at der ikke fandt nogen Begrænsning Sted, saa skal jeg bemærke, at det kun kan siges, at Udvalget ikke fandt det tilstedeligt eller praktisk gjørligt at foretage Begrænsningen ved at lukke Anstalten for en Del af Befolkningen, men at Udvalget har fundet det rigtigt og hensigtsmæssigt at træffe Begrænsning paa anden Maade saasom ved kun at tilstede maa Forsørgelser. Her maa jeg dog indskyde, at naar den Kvan-

titet af Forsørgelserne, som er angiven i Lovforslaget er blevet betegnet som aldeles utilstræffelig i Modsetning til, hvad Udvalget foreslog, maa det dog bemærkes, at Lovforslagets Kvantitet er større end Udvalgets. Udvalget gif til 500 Kr. for Mand og Kone, men Lovforslaget tilstede indtil 300 Kr. for hver af dem, altsaa 600 Kr. Men, som sagt, vil man sige, at Udvalget foruden den ny Alderdomsforsørgelse — ikke en Revision af Bestemmelserne i den bestaaende, men en ny Alderdomsforsørgelseskasse, der skulde staves — at Udvalget ved Siden heraf har forlangt en Række andre Foranstaltninger, og at disse stode i en saadan Forbindelse med Alderdomsforsørgelseskassen, at denne ikke kunde arbejde med Nytte, før de andre Foranstaltninger vare truffet, skal jeg tillade mig at opløse, hvad Udvalget i saa Henseende udtaler. Det hedder i Betænkningen: „Udvalgets Flerthal tror, at man bør komme til et saadant Tilskuds-system til Selvhjælpen; men det anerkjender, at selv uden dette vilde en Statsanstalt for Alderdomsforsørgelse, som den ovenfor anthede, være en hensigtsmæssig Foranstaltning.“ Jeg tror ikke, at Sproget har tydeligere Ord til at betegne, at det daværende Udvalgs Flerthal har anset en Alderdomsforsørgelseskasse uden disse videregaaende Bestemmelser om Tilskuds-systemet for at være hensigtsmæssig. Jeg har allerede gjort det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds opmærksom paa, hvor storlig Uret han har gjort Regningen ved at ville betegne dette Lovforslag som fremkommet kun som Agitationsmiddel eller, som han andetsteds kalder det, et politisk Skatkræf. Jeg vil dog tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han vistnok er kommen til i sin Tales Hede at udtale Noget, som han vanskelig ellers kan staa ved, naar han har sagt som en almindelig politisk Betragtning dette, at det er Enkeltmands Billie — selvfølgelig i den politiske Situation, hvor vi nu ere — som sætter sig op mod hele Samfundets Udvikling, thi det er baade saa notorisk usandt og det vilde, forekommer det mig, i og for sig være en saa latterlig Paastand, at det er mig, som i denne Kamp staar ene overfor det, der fordres som Samfundets Udvikling, altsaa fordres af Samfundet selv. Det ærede Medlem maa jo vide, at i den Kamp, der føres, er det ikke Enkeltmands Billie, som staar mod den Flerthals Billie, der for Diebliffet er den herskende her i dette Thing. Det ærede Medlem maa jo vide, at ved Siden af denne Enkeltmand staa Tusinder og atter Tusinder med ligesaa berettigede Meninger, om hvad der tjener til